

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 29 maja 1934 r.
sygn. akt C II 421/34**

- 1) Uprawnienie do odstąpienia od odpłatnej umowy wzajemnej jest uprawnieniem alternatywnym w stosunku do żądania wykonania umowy i odszkodowania za spóźnienie.**
- 2) Wystąpienie z jednym z tych roszczeń powoduje taki skutek, że nie można już skorzystać z roszczenia alternatywnego.**

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego J. Hroboniego,
a w obecności sędziów Sądu Najwyższego T. Dyduszyńskiego i J. Zurawskiego jako sędziów,
a w sprawie Augusta Szali imieniem własnym i nieletnich dzieci Zbigniewa i Józefa Szalów w Szczakowej, powodów, działających przez adwokata dra Aleksandra Rolanowskiego w Krakowie,
przeciw (1) Szymonowi Józefowi Selingerowi, (2) Lewiemu lub Lewkowi Selingerowi, (3) Abrahamowi Selingerowi, (4) Gitli z Selingerów Grossowej, (5) Sussli Selinger w Szczakowej i (6) Marii z Selingerów Schenberowej w Jaworznie ad. Chrzanów, pozwanym, działającym przez adwokata dra Artura Rozweiga w Krakowie,
o dopełnienie umowy i zapłatę 29.000 zł,
wskutek rewizji pozwanych od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu odwoławczego w dniu 5 maja 1933 r., sygn. akt II CA 197/33, którym ten sąd na odwołanie powodów, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 11 stycznia 1933 r., sygn. akt I Cg141/32,
na posiedzeniu niejawnym postanowił:

rewizji nie uwzględnić.

Uzasadnienie

Rewizja oparta na jednej przyczynie mylnej ocenie sprawy pod względem prawnym (§ 503 pkt 4 k.p.c.¹) jest nieuzasadnioną.

¹ Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

Skoro pozwani umowy nie wypełnili we właściwym czasie przeto powodowie opierając się na przepisie § 918 ABGB² żądają jej wykonania.

W razie niewykonania umowy odpłatnej strona ma prawo żądać albo jej wykonania i odszkodowania za spóźnienie, albo też odstąpić od umowy. Jeżeli więc powodowie skargą domagają się dopełnienia umowy, to nie mogą już odstąpić od umowy jednostronnie, gdyż uprawnienia z § 918 ABGB nie służą łącznie, lecz osobno, tak więc jeżeli strona jedno z tych uprawnień wybierze, to nie może następnie cofnąć się i żądać drugiego. Wywody zatem rewizji, że pozwani zasądzeni na zapłatę kwoty 4.350 zł. Mogą być narażeni na to, że wykonują świadczenie wzajemne na wypadek odstąpienia od umowy po stronie powodów są chybione.

Skoro ustalono, że pozwani mieli według umowy z lutego 1931 r. zapłacić powodowi Augustowi Szali $\frac{1}{4}$ części ceny kupna tj. 7.250 zł. W pięciu ratach kwartalnych, z których pierwsza była płatna w dniu podpisania kontraktu a następne w trzymiesięcznych odstępach czasu, to zasądzenie pozwanych na zapłacenie trzech rat zapadłych od chwili wydania wyroku w pierwszej instancji, tj. 11 stycznia 1933 r. jest prawnie uzasadnione, gdyż dzień wniesienia skargi jako dzień upomnienia należy uważać za termin rozpoczęcia płatności rat (§§ 1334, 1417 ABGB).

Z tych powodów rewizja nie mogła odnieść skutku.

[Przywołane przepisy: § 503 pkt 4 postępowania cywilnego, §918 ABGB, §§ 1334, 1417 ABGB]

² Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten deutschen Erbländer der Oesterreichischen Monarchie, Justizgesetzsammlung 1811 nr 946. Oficjalny tekst polski: *Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej*, Wiedeń 1811, cz. I-III.